

RAZUMIJEVANJE NADNARAVNOG POZIVA I SLUŽBE

Mario Dučić,
studenj 2008.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja
su besplatna publikacija. Ako ih želite
dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„U antiohijskoj crkvi bilo je proroka i učitelja, i to: Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manaen, koji je odgojen zajedno s Herodom, tetrarhom, i Savao. Kad su jednom obavljali službu Božju Gospodinu i postili, Duh Sveti reče: »Odvojite mi već Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio!« Tada, pošto su postili i molili, položise ruke na njih te ih pustiše.“
(Djela apostolska 13:1-3)

Vjernici se često pitaju kako prepoznati Božji poziv i nadnaravno djelovanje, odnosno žele razumjeti na jednostavan način kako Bog

poziva, djeluje i odvaja nekoga ili nešto za sebe. Na ovo pitanje najčešće odgovaraju dvije različite kršćanske struje: jedna je struja previše duhovna, a druga previše intelektualna. Ona previše duhovna, poziv, odvojenje i djelovanje pripisuje pomalo misterioznom nadnaravnom; često bez praktične primjene. U takvoj struji kršćani

★ **Nadnaravno djelovanje uz praktično djelovanje ključ je razumijevanja Božjeg poziva, odvojenja nekoga ili nečega za Boga i njegovo djelo.**

bivaju dosta zbunjeni jer ne postoji volja za pravilnim razumijevanjem i objašnjenjem nadnaravnog djelovanja. Druga, pak, previše intelektualna struja u detalje objašnjava pozive, odvojenja i službu kroz humanističko-psihološki pristup u kojem se zbog filozofskih postavki i detalja vjernici izgube u mnoštvu znanstvenih činjenica i elaborata koji ih na kraju odvedu daleko od nadnaravnog Božjeg djelovanja, a sve nadnaravno objašnjava se simbolikom, na jedan pretjerano intelektualni način.

Ni jedna ni druga struja nemaju zdrave postavke, ali osobno sam mišljenja da odgovor leži negdje u „sredini“. Vjerujem da je nadnaravni poziv, odvojenje nekoga ili nečega za Boga prožeto praktičnim biblijskim principima koji stoje u ravnoteži s vjerom, koja se inače mnogima prezentira bez praktične primjene. Dakle, nadnaravno djelovanje uz praktično djelovanje ključ je razumijevanja Božjeg poziva, odvojenja nekoga ili nečega za Boga i njegovo djelo.

★ **Ako vjernicima ne možemo objasniti praktičnu primjenu ili preduvjet za djelovanje nadnaravnog, oni, iako imaju iskrenu želju za Bogom, ne razumiju njegovo nadnaravno djelovanje.**

► **BOŽJI NADNARAVNI POZIV ČESTO SADRŽI PRAKTIČNE PREDUVJETE KOJE OSOBA TREBA ISPUNJAVATI KAKO BI ZNALA DA JE POZIV ISPRAVAN.**

„Kad su jednom obavljali službu Božju Gospodinu i postili, Duh Sveti reče: »Odvojite mi već Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio!« (Djela apostolska 13:2-3)

Nema sumnje da je njihov poziv bio nadnaravan. Tijekom službe Duh Sveti je najvjerojatnije kroz nekoga od njih progovorio i rekao da Barnabu i Savla odvoje za misijsko djelo.

Često kažemo da je Bog onaj koji daje darove, uzdiže službenike, govori, odvaja ili šalje u službu. Međutim, kada to želimo objasniti, nađemo se zbunjeni. Ako vjernicima ne možemo objasniti praktičnu primjenu ili preduvjet za djelovanje nadnaravnog, oni, iako imaju iskrenu želju za Bogom, ne razumiju njegovo nadnaravno djelovanje. Kada ih pitate kako su prepoznali da je neka odluka Božja volja, oni često odgovaraju: „Bog mi je rekao“, i tu prestaje svako objašnjenje. Žaloso je gledati kako promašuju Božju volju za svoj život misleći da dobro čuju njegov glas i razumiju nadnaravni poziv. Često, ne slušajući savjet nakon nekog vremena završe rastavljenih brakova, obeshrabreni za služenje ili čak i svoje sljedbenike odvedu u propast. Na kraju, iako sve može izgledati kao iskreno traženje Božjeg poziva i djelovanja, mnogi ostave Isusa i vrate se u svijet.

Naravno, sotona, nadnaravno biće, ima cilj izvrnuti razumijevanje nadnaravnog

djelovanja i skrenuti mnoge vjernike s pravog puta. Sotona ne želi da vjernici ispune Božju volju u svojim životima. Zato mnoge obeshrabri kako bi odustali, i to stvarajući im iskrivljenu sliku o nadnaravnom pozivu i djelovanju.

Iz biblijskog teksta jasno su vidljivi neki praktični obrasci nadnaravnog poziva i odvojenja za određenu službu. Iz prijašnjih poglavlja dotičnoga biblijskog teksta iščitavamo da oni nisu neki nepoznati ljudi, nego vjernici koje je Bog već upotrebljavao za svoje djelo, to su ljudi s vrlo jasnim svjedočanstvom spasenja od grijeha, ljudi koji su više godina nadnaravno služili Gospodinu. Moramo uzeti u obzir da su u poglavljima knjige Djela apostolskih opisani događaji tijekom nekoliko mjeseci ili čak i više godina. Dakle, ti ljudi iz antiohijske crkve bili su Božje sluge čiji su darovi, pozivi i djela već bili potvrđeni u jeruzalemskoj crkvi.

Već je na početku vidljiv jasan preduvjet prema kojem osoba zna je li ju doista Bog pozvao: uočava se praktičan preduvjet nadnaravnog poziva i djela. To su bili ljudi s određenim iskustvom, prepoznatim darovima, proroci i učitelji koji su bili i te kako uključeni u rad lokalnih crkava i misiju, a što je bilo prepoznato također među drugim crkvama, kao primjerice jeruzalemskoj. To nisu bili ljudi koji su se samo odjednom pojavili iz pustinje, došli u crkvu te nakon dva dana rekli kako ih je Bog nadnaravno poslao za neko određeno djelo, a da nitko iz crkve ne zna ni tko su, ni kakav je njihov kakakter ili način djelovanja.

Oni nisu imali „nadnaravni“ poziv koji se dogodio negdje u osami (ovime ne obezvređujem takve pozive), niti su bili pasivni promatrači u lokalnoj crkvi, ništa ne radeći u očekivanju da im Bog progovori. Dapače, očito je da su bili vrlo aktivni u svojim lokalnim crkvama, upotrebljavali su svoje darove. Pismo nam potvrđuje da su dobili poziv tako što su: „obavljali službu Božju Gospodinu i postili“ (Djela apostolska 13:2a).

Dakle, iako s iznimkama, daleko od očiju svijtu, oni nisu ostavili svoj posao, uključenost u zajednicu ni svoje neke redovne aktivnosti te otišli negdje na selo da malo bolje čuju Božji poziv. Bog im nije progovorio dok su gledali televiziju ili sjedili u kinu ili igrali nogomet, Bog im nije progovorio kada su otišli na pizzu ili na kavu, već kada su redovito obavljali službu Gospodnju. U ovom slučaju najvjerojatnije na redovitom bogoslužju u crkvi, i to dok su postili. Danas kršćani sve manje poste i mole, trbuh im je sve veći, a Bog im sve više govori!?

Teško da ćemo iskusiti nadnaravni poziv ako nismo disciplinirani u postu i molitvi; jer je to ipak jedan o sigurnih preduvjeta nadnaravnog

★ **Sotona ne želi da vjernici ispune Božju volju u svojim životima. Zato mnoge obeshrabri kako bi odustali, i to stvarajući im iskrivljenu sliku o nadnaravnom pozivu i djelovanju.**

djelovanja. Osim što su imali znanje o Pismu i dobre karakteristike, ili su pak završili visoke škole, nisu se na to previše oslanjali misleći da će ih zbog toga Gospodin nadnaravno upotrijebiti, već su čekali i aktivno služili u crkvi, postili i molili i Duh Sveti je rekao: „Odvojite mi već Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio“ (Djela apostolska 13:2b).

Bog će odrediti nekoga za njegovu svrhu ili djelo ako je taj netko aktivan u Božjem djelu. Mnogima lažna poniznost i taština govore da oni ipak ne mogu raditi bilo što te čekaju samo najbolje prilike ili ništa ne rade jer čekaju da im Bog nadnaravno progovori za određene pozicije. Takvi vjernici ne žele služiti u lokalnim crkvama, već na mjestima gdje ih ljudi ne poznaju kako bi svoju duhovnost zamijenili za pozicije ili taštinu. Onda Bog i progovori, ali ne u njihovim crkvama već, naravno, na drugim „duhovnijim mjestima“, kao što su privatni sastanci, seminari, susjedi i kroz goste propovjednike koji ne poznaju njihov život.

Dakle, nadnaravno djelovanje uvijek ima praktične preduvjete i praktično djelovanje koje ne možemo zanemariti: Pismo kaže da

★ **Teško da ćemo iskusiti nadnaravni poziv ako nismo disciplinirani u postu i molitvi; jer je to ipak jedan o sigurnih preduvjeta nadnaravnog djelovanja.**

je crkva prepoznala nadnaravan poziv te ih polaganjem ruku otpustila u misiju koju je Bog pripremio za njih. „Tada, pošto su postili i molili, položise ruke na njih te ih pustiše“ (Djela apostolska 13:3).

► 2. DUH SVETI IH JE STRATEŠKI VODIO TIJEKOM NJIHOVA MISIJSKOG ZADATKA I DAVAO IM VRLO PRAKTIČNE UPUTE.

„Oni, dakle, poslani od Duha Svetoga, siđoše u Seleuciju i odatle otploviše na Cipar. Kad su stigli u Salaminu, propovijedali su riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su još uza se Ivana za pomoćnika.“ (Djela apostolska 13:5)

Pismo kaže da su bili nadnaravno poslani „od Duha Svetoga“, ali zanimljivo je i kakve su sve praktične primjene stajale iza djelovanja Svetog Duha. Sveti Duh nije bezuman ili duh koji govori ljudima da ne misle ili ne planiraju. Često kada kažemo da Duh Sveti djeluje, mislimo da ljudi govore u tuđim jezicima, da ljudi bivaju iscijeljeni ili dignuti iz mrtvih. Naravno, sve su to dobra i korisna djelovanja ako je cilj da se proslavi Isus i da ljudi dođu do pojakanja i vjere u njega.

No, Duh Sveti ih je prvo odveo u Seleuciju, antiohijski lučki grad koji je bio udaljen samo tridesetak kilometara od Antiohije prema zapadu. Prisjetimo se da je to područje pripadalo Rimskom Carstvu i gradovi su bili jako dobro povezani poznatim tzv. rimskim putem. Također, strateška mjesta bili su lučki gradovi koji su često bili i vodeća ekonomska središta. U Seleuciji su

se ukrkali na brod za Cipar te pristigli u lučki grad Salaminu gdje su propovijedali riječ u židovskim sinagogama. Salamina je bila glavni grad Cipra. Jedna od zanimljivih stvari je da je Barnaba bio iz toga grada. U njemu je imao dosta svojih rođaka, a poznao je dobro i tamošnju kulturu. Čim su došli, i Barnaba i Savao podučavali su u židovskim sinagogama jer su bili vrlo dobri poznavaoци zakona – ipak su bili učitelji.

Prema njihovu djelovanju, jasno je da su bili nadnaravno vođeni: nisu skrenuli u neko malo selo niti odabrali nepoznatu kulturu i nepoznati jezik.

Mnogi vjernici ne znajući da je Duh Sveti kreativan i vrlo praktičan čine sulude stvari i donose loše odluke bez imalo strategijskog ili planskog razmišljanja, ne uzimajući u obzir razne kulturno-socijalne okolnosti. Osim dizanja mrtvih, iscjeljenja i oslobođenja, nadnaravno djelovanje je bilo i koristiti zdrav obnovljen razum koji im je dao Duh Sveti: koristili su se poprilično sigurnim rimskim putem, otišli su u prvu najbližu luku, tridesetak kilometara od Antiohije, otišli su na poznati teritorij. Ipak, to je bio Barnabin dom, poznao je kulturu i jezik, imao je mnogo rođaka i prijatelja, kao što vidimo u Djelima apostolskim 4:36 gdje piše: „Josip, koga apostoli prozvaše Barnaba – što znači Sin utjehe – levit, rodом s Cipra, posjedovao njivu, koju proda i novac donese te ga stavi pred noge apostolima.“

Osim toga, bio je i levit. Iskoristio je svoje učiteljske vještine, kao i Pavao, kako bi

podučavao u sinagogi. Zbog njihove učiteljske vještine, židovi su ih molili da podučavaju u sinagogama. Nadnaravno djelovanje Duha Svetoga bilo je i kroz njihovu pozadinu, odnose, poznavanje kulture, jezika i znanje Pisma, jer ipak nadnaravno ima i svoje praktične primjene. Mnogi vjernici ovakve praktične činjenice ne svrstavaju u kategoriju nadnaravnog djelovanja Svetog Duha. Zato su nam danas crkve pune nepraktičnih vjernika, koji sve objašnjavaju na mističan i nadnaravan način. Kada se razumijevanje i praktičnost odbace, dobivamo opasne ideje koje mogu biti neplodne i destruktivne u ime Gospodnje.

Za tu praktičnu primjenu imamo i ostale dokaze: u 13. poglavlju Luka prvi put spominje Savlovo drugo ime – Pavao. Jer, kao rimski građanin, imao je tri imena (za treće nismo sigurni). Pavao inače znači „mali“, a Bog mu nije, kako mislimo, promijenio i odbacio ime Savao zato što je postao kršćanin, već je tako nadnaravno naglasio njegovu misiju – propovijedanje i poganima.

★ **Mnogi vjernici ne znajući da je Duh Sveti kreativan i vrlo praktičan čine sulude stvari i donose loše odluke bez imalo strategijskog ili planskog razmišljanja, ne uzimajući u obzir razne kulturno-socijalne okolnosti.**

Dakle, židovima je otprije bio poznat po imenu Savao, ali kada ga je Duh Sveti nadnaravno odveo u Cipar kod većinskog rimskog stanovništva, tamo je djelovao s rimskom putovnicom pod imenom – Pavao. Dakle i njegovo „dvojno državljanstvo“ bilo je nadnaravno vodstvo i planiranje Svetog Duha. On nije odbacio svoje obrazovanje, svoje poznavanje jezika i svoje državljanstvo kako bi Duh Sveti mogao nadnaravno djelovati. Kršćani često ne razumiju da nadnaravno vodstvo Duha Svetog također uključuje mnoštvo kvalitetnih, strategijskih i praktičnih djelovanja.

Vodstvo Svetog Duha nije takvo da ne razumijemo zašto nešto činimo ili da ga ne možemo praktično primijeniti. Ako to vjerujemo, vrlo je upitno kakav je to Duh koji nas vodi u suprotnosti s biblijskim obrascima. Možda i jest nadnaravno, ali moramo se upitati koji je izvor tog našega „nadnaravnog“ poziva i vodstva? Nadnaravno, dakle, može biti često i praktična primjena koja uključuje donošenje dobrih strateških odluka koje uključuju korištenje darova ili naučenih sposobnosti.

★ **Nadnaravno, može biti često i praktična primjena koja uključuje donošenje dobrih strateških odluka koje uključuju korištenje darova ili naučenih sposobnosti.**

► 3. NADNARAVNA SLUŽBA JE NAUKA GOSPODNJA.

„Prodoše sav otok do Pafa, gdje se namjeriše na nekog vračara, lažnog židovskog proroka. Ime mu bijaše Barjesus, a pripadao je krugu prokonzula Sergija Pavla, umna čovjeka. Ovaj dozva k sebi Barnabu i Savla i zaželi da čuje riječ Božju. Ali im se suprotstavi Elima, vračar – jer to znači ime njegovo – nastojeći prokonzula odvratiti od vjere. Tada Savao – koji se zvaše i Pavao – pun Duha Svetoga, uperi u nj pogled i reče: »O stvore puni svake lukavštine i zloće, sine đavolski i neprijatelju svake pravедnosti, zar nećeš prestati iskrivljavati prave putove Gospodnje? Evo, sad će ruka Gospodnja pasti na te: oslijepit ćeš i za neko vrijeme nećeš gledati sunca!« U isti čas pade na nj mrak i tama, te on, vrteći se naokolo, poče tražiti vodiča. Tada prokonzul videći što se dogodilo, prigrlu vjeru, duboko potresen naukom Gospodnjom.“ (Djela apostolska 13:6-12)

Nakon što su propovijedali u Salamini, iskoristili su priliku, te vođeni Duhom Svetim prošli cijeli otok propovijedajući sve do grada Pafa (ili Novog Pafa) koji je bio grčki lučki grad na drugoj strani Cipra. Nadnaravno djelovanje nikada nije konfuzno i spontano, već je često vođeno nekim redom prema strateškom planu (ipak je naš Bog Bog reda). Duh Sveti ih je vodio da izvrše misiju do kraja: prošli su sve gradove uzduž otoka te završili u Pafu koji je bio glavni grad provincije i koji je održavao dobre trgovačke odnose s Judejom.

Pismo nam kaže da su sreli Barjesusa (u prijevodu: sin Jošue), vračara i lažnog

židovskog proroka. U ono vrijeme, znalo se da su židovski lažni proroci i vračevi bili „najbolji“ tako da je često bilo ubičajeno da su takvi vodeći ljudi pored sebe imali ili neke filozofe od kojih su tražili mudrosti ili lažne proroke kao Elima. Pošto su trgovali s Judejcima, prokonzul je mislio da je dobro imati takvog čovjak blizu sebe kao savjetnika. I tu je došlo do sukoba. Elima je znao da ako se prokonzul obrati da će ostati bez posla jer je bio lažni prorok – vračar; što je bilo zabranjena praksa kod židova.

I tu je vrlo jasno jedno od glavnih djelovanja Duha Svetoga, a to je da razotkriva čovjekovo srce i grijeh. „Pavao, pun Duha Svetoga, uperi u nj pogled i reče: »O stvore puni svake lukavštine i zloće, sine đavolski i neprijatelju svake pravednosti, zar nećeš prestati iskrivljavati prave puteve Gospodnje«“ (Djela apostolska 13:10). Nadnaravno vodstvo Duha Svetoga ima praktičnu primjenu: iako je Elim „prorok“ na neki način pokazivao da je otvoren za judaizam, Pavao i Barnaba pokazali su da postoji jača sila i bolja prezentacija judaizma, odnosno evanđelja, a to je ona koju taj lažni prorok nije imao: „Tada prokonzul, videći što se dogodilo, prigrlji vjeru, duboko potresen naukom Gospodnjom.“ (Djela apostolska 13:12).

Kakva je to bila nauka? Je li to bila apologetika, jesu li oni samo dijelili informacije ili uvjerali prokonzula da je to dobro? Ne, to je bila nauka koje su se bojali farizeji i ostali učenici, nauka sile i snage te nadnaravnog djelovanja Duha

Svetoga, s praktičnom primjenom. Elim nije oslijepio samo zato da vide svi kako Bog može nekoga oslijepiti ili napisati knjigu. Nadnaravna nauka prije svega razotkriva nepravednost i grijeh.

Nadnaravno djelovanje ima i Kristov nauk: Duh Sveti došao je razotkriti grijeh (u modernim probuđenjima ljudi rijetko svjedoče da su se oslobodili ili maknuli od grijeha), stajao je uz istinu i pravednost, Duh Sveti je demonstrirao Kristovo evanđelje silom i snagom, zli duhovi su bježali iz ljudi, to je za ljude bio neki „novi nauk“. Nadnaravno djelovanje koje ima svoju praktičnu primjenu. Isus Krist nije samo liječio, istjerivao zle duhove i podizao iz mrtvih, već je navijestio evanđelje, govorio

★ **Isus Krist nije samo liječio, istjerivao zle duhove i podizao iz mrtvih, već je navijestio evanđelje, govorio je o principima kraljevstva, imao je samilosti prema izgubljenima, plakao je i naricao nad Jeruzalemom, rekao je da ljudi moraju sve ostaviti ako žele biti njegovi učenici – to je nadnaravna snaga Duha Svetoga koja nam je potrebna.**

je o principima kraljevstva, imao je samilosti prema izgubljenima, plakao je i naricao nad Jeruzalemom, rekao je da ljudi moraju sve ostaviti ako žele biti njegovi učenici – to je nadnaravna snaga Duha Svetoga koja nam je potrebna. Jer, kako ćemo ostaviti svoje poslove, ambicije, roditelje, djecu i ljubiti njega više od svega bez te snage? To je nadnaravno djelovanje koje ne smijemo zaboraviti ili ignorirati! Inače, imat ćemo bezumno i nadnaravno bez karaktera, darove bez pravednosti i pozive bez blagoslova, crkvene članove nepromijenjenih srca i života.

Nadnaravno djelovanje Duha Svetog puno je praktičnih primjena principa Božjeg kraljevstva zato upotrijebimo svoj obnovljen um, donesimo odluke prema biblijskim principima, napravimo strategiju prema biblijskim obrascima, ne odbacimo obrazovanje ili kulturu, jer sve to čini cjelinu nadnaravnog poziva i služenja.

Ne zaboravimo da naše sposobnosti i talenti ovise o većoj spoznaji Isusa, ali ne zaboravimo da evanđelje ne možemo predstaviti samo na intelektualan način ili znanjem spoznati Isusa. Nauka kojom je prokonzul bio potresen nije bila samo informacija već demonstriranje snage koja ga je navela da „prigrli vjeru“ (Djela apostolska 13:12). Zato tražimo od Gospodina da nas pozove i vodi na dobar, ispravan i praktičan – nadnaravan način!

✳ **Ne zaboravimo da naše sposobnosti i talenti ovise o većoj spoznaji Isusa, ali ne zaboravimo da evanđelje ne možemo predstaviti samo na intelektualan način ili znanjem spoznati Isusa.**

Copyright©2008. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".